

ಯುಗಾಂ ಸ್ವಂದ ಸ್ವರ್ದೇ

ಕೀರ್ತನಾರ್ಥ
ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಪಡೆದ
ಪ್ರಬಂಧ

■ ಡಾ. ಸುರೇಶ ಹಾಟೀಲ

ಕಲ: ಅಧಿಕಾರಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ

ಸುಂದರ, ಮೋಹನ. ಆದರವನದು ಕವ್ಯ ಬಣ್ಣ. ದೈವದಿಯೂ ಅಷ್ಟು, ಅತಿ ಚೆಲುವೆ, ಅವಳಿಯೂ ಕವ್ಯ ಬಣ್ಣ, ಕವ್ಯ ಸುಂದರಿ! ಅಂದಹಾಗೆ, ಕವ್ಯಸುಂದರಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ 'ಕೃಷ್ಣಸುಂದರಿ' ಎನ್ನುವುದೇ ಜಂದ. ಏಕೆಂದರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಮೋಹಕತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ರಾಮನೂ ಶಾಮಲನೇ! ಹುಡುಕುತ್ತ ಮೋಹರೆ ಇನ್ನಪ್ಪು ದೇವತೆಗಳು, ನಾಯಕ ನಾಯಕಿಯರು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಾರೋ! ಹಾಗೆಯೇ ಇತಿಹಾಸದಿಂದಲೂ ಒಂದು ಧ್ವನಿಂತ ನೋಡಿಯು ಬಿಡುವ.

ವಿಜ್ಞಕೆ ಎಂಬಾಕೆ, ಪಶ್ಚಿಮದ ಚಾಲುಕ್ಯ ವರ್ಣದ ಸೋಸೆ, ಕವಯಿತ್ರಿ ಅವಳಿಗೆ ತುಸು ಮುಂಚೆ ಇಧ್ಯ ಕವಿ-ಮೀಮಾಂಸಕ ದಂಡಿ ಎಂಬ ದಾಖಿಣಾತ್ಯ. ಅವನು ಬರೆದ 'ಕಾವ್ಯಾದರ್ಶ' ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅವಳು ಓದಿರೆಕು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು 'ನಿತ್ಯಶುಕ್ಲಾ', ಬೆಳ್ಳಿಗಿರುವಾಳು ಎಂದು ಸ್ವತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಜ್ಞಕೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದ್ದಾಳೆ - 'ಪಾಪ, ದಂಡಿ ನಷ್ಟನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ, ನೋಡಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಸ್ವತಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ನಾನು ಕಪ್ಪಿರುವಾಗಾ'. ನೋಡಿ, ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಕವಿತ್ವದ ಜೊತೆಗೆ ಬಣ್ಣದ ಬಗ್ಗೆಗೂ ಎಂಭ ಹೆಮ್ಮೆ! ಅಂದರೆ ಕವ್ಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಕವ್ಯ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದು ನಂತರದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಅತಾಯಿತು. ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ ಪರ್ಫಿಯನ್ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಾನರು ಕವ್ಯ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದರಿಗೆ ಒತ್ತಿತಾದುದರಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಸರ್ವ ಕಪ್ಪಿದರು. ಮುಂದೆ ಕವ್ಯ ಬೆಕ್ಕು ಸಾವು-ಭಯಗಳ ಸಂಭಾತ, ಕವ್ಯ ವಸ್ತು ಶೋಕಸೂಚಕ. ಹೀಗೆ ನಾವು ಬಣ್ಣಗಳನ್ನೂ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಮೆ ಕಣ್ಣಿಗಳಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡಕದಿಂದಲೇ ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ.

ಬಣ್ಣಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆಗೇ ಸೀಮಿತವಲ್ಲ. ಮರ, ಗಿಡ, ಬ್ರ್ಯಾಹ್ಮ, ಹುಲ್ಲು, ಧಾಸ್ಯಗಳು, ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿಗಳು, ಹೂಗಳು, ಕ್ರಿಮಿ ಕಿಟ್ಟಿ, ದುಂಬಿಯ ಜಾತಿಯವು, ಸರಿಸ್ಯಪ, ಮೀನು, ಪಶು-ಪಕ್ಷಿ, ವೃಗಳು, ಕೊನೆಗೆ ಸಮಸ್ತ ಜೀವಜಂತುಗಳು. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆಶಯವಾದ ಭೂಮಿಯ ಮಾಡ್ಫೆಗೂ ಸಹ ಬಣ್ಣವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕಾಣಿವುದು ಬರಿ ಬಣ್ಣವಲ್ಲ, ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರತ್ವರಿ!

ಮಾನವರ ಬಟ್ಟಿಗಳ ಚಿತ್ರತ್ವಕರ್ಮಕ ವರ್ಣ ಸಂಯೋಜನೆಗೆ ಮೂಲಾಧಾರ ಈ ವರ್ಣ ಚಿತ್ರತ್ವರಗಳೇ! ಇಮ್ಮೊಂದು ವರ್ಣರಂಜಿತವಾಗುವುದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಅದನ್ನಾರ್ಥಿಸಿದೆ, ಬದುಕೂ ಸಹ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವರ್ಣಾಧಿನರಾಗಿದ್ದೀವೆವರದರೆ ಉಡುಗೆ-ತೊಡುಗೆ ಇರಲಿ, ತಿನ್ನವ